

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal, în componența:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului Popa Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe:

Popa Andrei Andrei, născut la 19 martie 1987, originar și domiciliat în s. Drășliceni, raionul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță*: 04.07.2014 – 03.12.2014;
2. *Instanța de apel*: 17.01.2015 – 12.05.2015;
3. *Instanța de recurs*: 11.06.2015 – 02.12.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 decembrie 2014 Popa Andrei Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu schimba domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că la 15 noiembrie 2013, aproximativ la ora 20.20, Popa Andrei Andrei, aflîndu-se la volanul autocamionului de model „Volvo FM 12 R84”, cu nr.î. ST AO 670, deplasîndu-se pe str. Drumul Băcioiului din direcția comunei Băcioi spre or. Chișinău, Republica Moldova, în timpul deplasării, ajungînd în preajma pilonului cu inscripția „km-2”, șoferul Popa Andrei Andrei nu a manifestat prudență sporită la trafic, și anume nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de

organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină seama fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, în continuare „regulament”, care prevede, că: „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale Regulamentului și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului; pct.10 alin.(1) lit.b) din Regulament stipulează, că: ”Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; pct.45 din Regulament, conform căruia: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și pct.52 alin.(2) lit.c) din Regulament, conform căruia: „Conducătorul trebuie să mențină în timpul depășirii un interval lateral suficient în raport cu vehiculul pe care îl depășește, mai cu seamă la depășirea bicicletelor”; prevederile art. 22 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 „privind siguranța traficului rutier”, care la alin.4) stipulează: „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic”. Ca urmare, trecând peste marcajul longitudinal 1.1.1. – „Linia îngustă continuă, care semnifică delimitarea locurilor pe carosabil unde intrarea este interzisă”, a comis tamponarea biciclistului Avram Sergiu Alexandru, a.n. 1970, care se deplasa pe marginea carosabilului, în același sens cu autocamionul menționat, din direcția com. Băcioi spre or. Chișinău. În rezultatul accidentului de circulație, biciclistul Avram Sergiu în urma vătămărilor corporale primite, a decedat în automobilul echipajului de urgență, sosit la fața locului, în drum spre Instituția medico-sanitară publică Centrul Național științifico-practic de Medicină Urgentă. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 158/2052D din 03 aprilie 2014, decesul cetățeanului Avram Sergiu Alexandru a survenit în rezultatul traumelor cauzate, care au fost calificate ca vătămare corporală gravă, fiind în legătură directă cu decesul.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul Balan Veaceslav a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popa Andrei să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei - 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip

deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

În motivarea apelului a fost indicat, că prima instanță, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerare faptul comiterii unei infracțiuni grave, în rezultatul căreia a decedat o persoană, precum și faptul stabilit al deplasării regulamentare de către partea vătămată cu bicicleta echipată corespunzător pînă la momentul producerii accidentului. Consideră pedeapsa numită a fi prea blîndă și inechitabilă în raport cu învinuirea adusă, pedeapsă care nu corespunde scopului educativ și cerințelor de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal. De asemenea recurentul invocă și aplicarea neîntemeiată a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, și anume a suspendării condiționate a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015, pronunțată integral la 12 mai 2015, a fost admis apelul, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei complementare și pronunțată, în această parte, o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Popa Andrei Andrei, în temeiul art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, i-a fost numită pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 (patru) ani. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

5. Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și s-a luat în considerație: faptul că a fost comisă o infracțiune gravă, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat și se caracterizează pozitiv, că are la întreținere soția, un copil minor și părinții pensionari, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și prezența circumstanțelor atenuante stabilite de către instanța de fond: recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a pagubei cauzate și lipsa circumstanțelor agravante.

Astfel, instanța de apel a constatat a fi corectă concluzia primei instanțe, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea. Totodată, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, stabilind termenul de 4 ani a pedepsei cu închisoarea, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Instanța de apel, de asemenea, a considerat a fi legală și întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia este rațional de a nu izola inculpatul de societate și de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă, în temeiul art. 90 Cod penal. Instanța de apel în acest sens a susținut concluzia primei instanțe, ținînd cont de următoarele circumstanțe: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni din imprudență, caracteristica

pozitivă a inculpatului, lipsa pretențiilor față de acesta din partea succesorului părții vătămate, restituirea prejudiciului, prezența la întreținerea inculpatului a mai multor persoane.

Totodată, instanța de apel a considerat prea mic, insuficient pentru atingerea scopului termenul pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport stabilit de către prima instanță, și anume 2 ani, considerînd că în speță urmează a fi stabilit termenul de 4 ani al pedepsei complementare.

6. La data de 12 mai 2015 avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului Popa Andrei a depus recurs ordinar, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015 în partea casării sentinței primei instanțe, cu menținerea integrală a sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 decembrie 2014.

Recursul ordinar a fost depus în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

7. În motivarea recursului, recurentul indică, că instanța de apel a ignorat prevederile art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală în partea stabilirii pedepsei complementare, și anume cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani, considerînd, că aceasta este prea aspră, fiind încălcat dreptul inculpatului la reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă complementară.

Astfel, recurentul invocă temeiul de casare prevăzut la pct.10) al.(1) art. 427 Cod de procedură penală. În acest sens, recurentul invocă neluarea în considerare a circumstanțelor atenuante, și anume: atragerea inculpatului pentru prima dată la răspundere penală, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinei, căința sinceră, recuperarea prejudiciului material și moral, suportarea cheltuielilor de înmormîntare și a meselor de pomenire, faptul întreținerii a 2 copii minori, starea grea familială, serviciul ce constă în conducerea mijloacelor de transport, care reprezintă unica sursă de existență a familiei.

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, deoarece concluzia acesteia este legală și întemeiată.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată, că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului*

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Reieșind din prevederile legale enunțate, precum și din conținutul hotărârii atacate, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a modificat termenul pedepsei complementare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de la 2 ani, stabilit de către prima instanță, la 4 ani, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii.

Colegiul penal menționează, că din conținutul hotărârii atacate se atestă că instanța de apel la individualizarea și stabilirea pedepselor față de inculpat a dat apreciere fiecăreia dintre circumstanțele cauzei invocate în cererea de recurs ordinar.

Colegiul, de asemenea subliniază, că, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de aceea în conformitate și cu prevederile art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să fie înfăptuită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege *în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității* și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege *în cazul pedepsei cu amendă*.

Astfel, Colegiul penal atestă, că potrivit normei legale citate, este prevăzută posibilitatea reducerii limitelor numai a pedepsei principale: închisoarea, munca neremunerată în folosul comunității, amenda.

Alin.(8) al art. 364/1 Cod de procedură penală nu face nici o referire la pedeapsa complementară și nu indică în mod expres asupra posibilității reducerii limitelor acesteia.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că în situația judecării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor alin.(8) art. 364/1 Cod de procedură penală, *nu este posibilă reducerea limitelor pedepsei complementare.*

De asemenea, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, potrivit căruia instanța de apel, la stabilirea pedepsei complementare, nu a luat în considerație circumstanța atenuantă – recunoașterea vinei de către inculpat. În acest sens, instanța de recurs menționează, că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului Popa Andrei se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului Popa Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015 în cauza penală în privința lui Popa Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

TOMA Nadejda

NICOLAEV Ghenadie